

Bonusová kapitola



The background of the entire page is a light gray, watercolor-style floral pattern. It features various flowers and leaves, with a more prominent, detailed flower illustration positioned to the right of the title text.

Kristína Ježovičová

Vysnívaný bozk

Bonusová kapitola



Som na Tobiho neskutočne hrdá! Získal čierny pás. Pri zložení sľubu o dodržiavaní zásad taekwonda som sa rozplakala, tak ma to dojalo. Jeho otec neprišiel, jasné, že nie, keďže si svadobnú cestu predĺžil o ďalší týždeň. Ak to aj Tobiho škrie, prevláda radosť. Nemohla prísť ani jeho sestra Ingrid. Ich vzťah je síce komplikovaný a naštrbený, no držia pri sebe.

Usmievam sa ako slniečko. Najradšej by som každému, kto sedí okolo mňa, vysvetlila, že tam uprostred s trénermi a ostatnými stojí môj chalan.

MÔJ CHALAN! MÔJ TOBI!

Šialené, správam sa ako rozumná žena a mlčky si vychutnávam jeho úspech, splnený cieľ, ktorý mal na dosah ruky, a predsa mu chvíľami unikal.

Som naňho nesmierne pyšná!

Ach čo, kašľať na pocity. „To je môj priateľ,“ poznamenám dôležite a nahlas, aby ma počuli všetky baby naokolo.

„Gratulujem,“ odvetí jedna z nich sucho.

„Som jeho priateľka,“ zdôrazním tej, ktorá si ho až príliš obzerá.

Nadvihne obočie. „Došlo nám, že nie si jeho sesternica.“

Okej, šibe mi? Asi trochu hej. Zamilovanosť vo mne odblokovala žiarlivosť a majetníkosť.

Snažím sa krotiť, ale ako si všetci všimli, nedarí sa mi.

Radšej si vezmem telefón a fotím ho, aby mal na pamiatku aj nejakú skutočnú dokumentáciu okrem dôkazu vo forme uslzenej frajerky. Možno jednu z nich pridá na sociálne siete.

Zachytí môj pohľad a usmeje sa na mňa s takou láskou, že mám chuť roztápať sa ako zmrzlina, na ktorú ma po tejto ceremónii pozval.

Nasledujem ho pohľadom, keď odchádza do priestorov šatne. Po chvíli vyskočím na nohy, pripravená počkať ho na chodbe. Trpezlivosť nikdy nepatrila medzi moje cnosti.

Kým tam stojím opretá o stenu, odpisujem na správy, a potom si prezerám na Instagrame kreatívne nápady. No v skutočnosti nevnímam ani jedno video. V hlave mám len jeho. Celé telo mi mravčí od očakávania. Ani neviem od akého, ale jediné, čo chcem, je byť s ním.

Dvere na šatni sa otvoria a Tobi vyjde von. Vlasý má ešte vlhké od sprchy, vak prehodený cez plece a v ruke zviaza čierny pás. Vyzerá neskutočne šťastne a zasnívane.

Bez varovania mu skočím do náruče. Tobi ma automaticky objíma okolo pása, a pevne ma pritísne k sebe. Zaborím mu tvár do krku a poriadne sa nadýchnem. Cítim z neho sprchový gél, ktorého má na litre, keďže ho sponzori radi zásobujú. Ale aj tak ani jeden z nich neprebije jeho typickú, pre mňa návykovú vôňu. Prisajem sa mu ústami do kože a potom ho jemne pohryziem.

Zastoná mi priamo do ucha a nosom prebehne po líci. „Si hladná?“ zašepká mi do pier a nežne ma pobožká. Vzápätí sa odsunie. Je opatrný.

Odkedy nás pristihli deti z klubu, ako si robíme zubnú inventúru, dáva si pozor na prehnané prejavy vášne. Na

rozdiel odo mňa mu prekáža, že pohoršuje svojich malých zverencov.

Páči sa mi jeho slušnosť.

No oveľa viac sa mi páči provokovať ho.

„Mám chuť na teba,“ poviem veľavravne.

Oprí si čelo o moje a zhlboka sa nadýchne. „Akú si dáš zmrzlinu?“ snaží sa držať témy. Pozerám sa zblízka do najkrajších modrých očí a mám chuť vyznať mu lásku, no viem, že nie je vhodný čas ani miesto.

„U vás doma nikto nie je, však?“ spýtam sa potichu.

„Dobre vieš, že nie je,“ odvetí trochu zachmúrene. Nechcela som v ňom vyvolať zármutok, tak sa to snažím napraviť.

„Máte plný mrazák zmrzliny a môžeme si zaplávať v bazéne,“ doplním rýchlo.

Nakloní hlavu, na tvári má niečo medzi rozrušeným a šťastným výrazom. Je taký pekný a fakt príťažlivý, no najmä vďaka tomu, aký je a ako sa na mňa pozerá.

„Poďme.“ Chytím ho za ruku a potiahnem smerom k východu. Napadne mi, že tie baby z telocvične majú definitívne smolu. Tobi je môj.

Cesta v autobuse prebieha v zvláštnej dynamike. Ja som ticho a Tobi mi hovorí dojmy po získaní čierneho pásu, o plánoch na najbližšie obdobie a o nadchádzajúcich turnajoch. Milujem, že miluje taekwondo, ale bojím sa oňho. Myšlienky strachu musím mať vpísané vo výraze, a nielen to. Ako sa držíme za tyč v preplnenom autobuse, takmer naňho spadnem. Zachytí ma ako vždy včas a priťahne si ma bližšie. „Držím ťa, zlato.“

Zahmlí sa mi pred očami. Kriste, môžem byť doňho ešte viac buchnutá? Impulzívne sa k nemu pritisnem. Počuť tlkot jeho srdca zakaždým upokojí to moje pojašenie.

Nikdy som nesnívala, že sa mi bude páčiť cesta v preplnenom autobuse smerom z Bratislavy, v ktorom sa miešajú rôzne smrady a ľudskí smradi.

Vidieť niektorých týpkov z bývalej partie nie je vždy potešujúce, no aspoň, že Maco by do mestskej dopravy nikdy nevsunul ani len malíček na nohe, čo ma dosť upokojuje.

„Bojím sa o teba. Nechcem, aby ti niekto ublížil,“ vyslovím, len čo si sadnem na terase u nich doma. „Tam v autobuse som nemala nervy z bývalej partie. Bojím sa o teba.“ A je to vonku! Mám nenormálnu chuť byť psycho frajerka, ktorá mu zakáže všetky zápasy. Len aby nemal vyvrtnutý členok, zlomený prst na nohe, krvácanie z nosa, pomliaždené rebrá, otras mozgu, vyklíbené rameno či nebodaj sánku, skrivený milovaný vlas na milovanej hlave! Viem, že je to šport. Ale všetko sa to môže stať môjmu Tobimu, ktorého strašne milujem. Milujem ho. Viem, že ho milujem už dlhšie, ale dnes ma city valcujú ako prekliaty buldozér.

„Deni.“ kľakne si predomňa a uchopí mi tvár do dlaní, snaží sa ma upokojiť. „Vysvetlíš mi to, prosím?“

Zahryznem si do pery. Mohla by som sa vyhovoriť na menštruáciu, ktorú nemám.

Zamračím sa. Nechcem, aby si myslel, že za mňa hovoria hormóny, lebo nehovoria.

Skrčím nos. Ale asi tak trochu hovoria.

„Pozri sa mi do očí, prosím.“ Poslúchnem ho. Nežne sa na mňa usmeje. „Dostanem k tým výrazom aj titulky? Alebo vysvetlenie, prečo sa o mňa bojíš?“

Nadýchnem sa, no vzápätí vydýchnem.

„Mám sa báť, keď dnes rozprávam viac ako ty?“ spýta sa.

„Tak dobre. Ako si v buse hovoril o všetkých zápasoch, ktoré ťa čakajú, zľakla som sa, že ti niekto skríví čo i len vlas na hlave. Máš zraniteľné vlasy, vieš?“ vtipkujem, len aby som svoje slová odľahčila, zabralo to, lebo sa snaží nerozosmiať. „Viem, že je to šport, jasné, že si to racionalu... ranacional... dočerta, proste, vysvetľujem rozumom a chápem, že ti nikto neublíži úmyselne a že sa to ani nemusí stať, ale aj tak sa bojím.“ Objímam ho okolo krku a on presunie dlane na môj pás.

„Aj ja sa o teba bojím,“ zvažnie.

„Aby ma nenapadol šijací stroj? Alebo aby som si nevypichla oko ihlicou? Alebo že sa potkneš na mojich vlasoch?“

„A to je možné?“ zasmeje sa.

„Mám ich už skoro pod zadok, je len otázkou času, kedy budú po zem. Daj mi ešte tak päť rokov.“ Stále verím, že to raz dokážem. Svojich vlasov by som sa nikdy nevzdala. Už aj tá ofina bola čisté šialenstvo!

„Páči sa mi myšlienka, že budeme spolu aj o päť rokov a budem sa báť, že sa potknem na твоjich vlasoch.“

„Neuveriteľné. Tobias Winkler si zo mňa uťahuje!“

Stisne ma o niečo silnejšie. „Želám si, aby sme boli spolu čo najdlhšie. A niekedy sa bojím len tak všeobecne. Pretože mi na tebe záleží a si pre mňa dôležitá.“

„To je nespravodlivé.“

„Čo také?“

„Keď sa bojíš ty, znie to romanticky. Keď mám strach ja, vyzerám ako psycho frajerka.“

„Páčiš sa mi práve takáto.“

„Fakt?“

„Len ma, prosím, neuväzni v pivnici alebo tak,“ znova ma podpichne.

„To som ZATIAL nemala v pláne.“

„Zdôraznila si práve slovo *zatiaľ*?“

Prejdem mu z krku do vlasov a hrám sa s nimi. „Tobi...“

Zahmká. Trpezlivo čaká, čo zo mňa ešte vyjde. Nikdy som celkom nerozumela tomu, prečo ľudia hovoria, že láska je utrpením. Ale teraz už začínam chápať. „Predstava, že by sa ti niečo stalo, ma desí viac než čokoľvek, čo sa môže prihodiť mne.“ Zosuniem sa k nemu na kolená, zámková dlažba mi ich trochu oškrie, ale je mi to jedno. Chcem byť k nemu čo najbližšie, aby som ho mohla čo najsilnejšie objasť a dať mu pusku. Najskôr na líce, aj na druhé, potom na nos, na čelo. „Aj mne záleží na tebe,“ hovorím mu pomedzi bozky. „A si pre mňa dôležitý.“ Len čo to dopoviem, pristanem mu na perách a bozkávam ho. Zhĺknem, keď ma Tobi nadvihne vyššie. Zakláňa hlavu a moje vlasy sa nad ním zhrnú ako clona.

„Aby ťa neboleli kolená,“ šepká mi do úst. Ešte aj pri vášnivom vzplanutí je ohľaduplný.

„A teba nebolia?“

„To nevádi.“ Zvalíme sa k zemi, samozrejme, že som ja na vrchu, aby som si ani náhodou neublížila. Ležíme na tvrdej dlažbe, navyše sme zhodili stoličku, ktorá s rachotom pristála hneď vedľa nás. Len o chlp minula naše hlavy.

„Myslím, že sa zvládame ohrozovať aj vzájomne,“ zasmejem sa.

Odhrne mi ofinu, ktorá mi už dorastá. „Čo keby sme pokračovali v bazéne? Niežeby ma nebavilo splývať na zemi, ale tam to bude pohodlnejšie.“

„Poďme,“ zavelím. Neverila som, že sa raz budem tešiť do vody, ale odkedy sme boli v Španielsku, milujem

plávanie. Vyskočím na nohy a on tiež. Odkopnem šľapky a vyzlečiem si tričko, ktoré po ňom hodím. „Posledný je hnilé vajce,“ zasmejem sa na jeho prekvapenom výraze, len čo si stiahnem sukňu a tiež mu ju šmarím.

„To nie je fér,“ vyhlási zastretým hlasom. „Ako sa mám vyzliekať, keď sa chcem pozeráť, ako sa vyzliekaš ty?“

Myknem naoko ľahostajne plecom, aj keď mnou pri jeho pohľade prebehne vlna očakávania. Siahnem dozadu, že si odopnem podprsenku, no neurobím to, len ma baví sledovať jeho výraz. Otočím sa a v tangách a v podprsenke mierim k bazénu. Na pol ceste sa zastavím, mrknem ponad plece na Tobiho, ktorý si ma obzerá a vyčkáva, čo spravím. Predsa len si ju vyzlečiem, dráždivo a pomaly, a hodím ju kamsi na bok. Dúfam, že neskončila na strome, ale... No a čo. Tobiho vzrušený pohľad stojí za všetky zničené handry sveta.

Nadýchnem sa, stlačím si nos, vzápätí sa rozbehnem a skočím. O pár sekúnd po mne pristane vo vode aj Tobi. Je kompletne oblečený a teraz aj premočený. Vrhнем sa naňho ako neriadená strela a zakliesnim sa doňho ako zvieratko na strome. Drží ma za boky.

„Si sa zabudol vyzliecť?“ Mokré vlasy sa mi ako zázrakom rozprestrelí na hrudi a len tak tak mi zakrývajú prsia, ku ktorým mu zabiehajú oči.

Namiesto odpovede sa neveriacky zasmeje. Tričko sa mu lepí na hrud' ako druhá koža, pričom dokonale kopíruje každý jeden sval, ktorý si vydrel na tréningoch.

„Nemal som čas,“ vydýchne a pritiahne si ma bližšie, až ucítim horúčavu jeho tela, ktorú studená voda a oblečenie nedokážu utlmiť. „Príliš si ma rozptýlila.“ Pozerá sa mi do očí, jeho intenzívny tyrkysový pohľad spôsobí, že sa mi po tele rozbehnú zimomriavky.

„Aha, takže za to môžem ja?“ zašepkám provokatívne.

„Je ti zima?“ spýta sa udivene. Robí si o mňa starosti. V tejto chvíli nemusí. Fakt nie. Voda je príjemná. „Keď chceš, môžeme ísť...“

Prstami mu zájdem pod tričko, čo ho ihneď umlčí. Pomaly ho vyhrňam nahor a prechádzam mu po pevnom bruchu. Tobí nadvihne ruky, pomôžem mu tričko dať dole a vyhodím ho z bazéna. Presuniem si vlasy na chrbát a keď moje nahé telo narazí na jeho odhalenú hrud', obaja naraz zalapáme po dychu. „Nie je mi zima,“ ubezpečím ho. Nikdy v živote mi takto nestáli bradavky, ale nie je to kvôli chladu. Horúčava, čo sa mi valí celým telom až tam dole, ma rozpaľuje. Čudujem sa, že voda okolo nás nevrie.

No v tejto chvíli pre mňa prestane existovať celý svet. Som tu len ja a on. Jeho ruky na mojich bokoch, jeho horúci dych na mojom krku. Putuje mi po ňom perami.

„Deni,“ šepne, keď mu bozky opätujem na tom istom mieste, tam, kde mu pulzuje krv. Chytí ma pod zadkom a ja mu omotám nohy okolo bedier. Zakloním hlavu, zapriem sa mu o plec, nadvihnem sa a prehnem. Ihneď pochopí, čo chcem, bez toho, aby som ja vedela, čo chcem.

Viem len, že strašne túžim, aby mi vybozkával každý kúsok tela. Aby zahodil typickú tobiovskú slušnosť a ohľaduplnosť. Bozkáva mi hrud', ktorá vytŕča z vody, perami mi krúži okolo bradaviek, no zatiaľ sa im vyhýba. Páči sa mi, ako ho fascinujú moje prsia, ale potrebujem, aby to konečne urobil.

„Tobí?“

Vzhladne ku mne. „Hm?“

„Mohol by si ich, prosím... Chcem...“ odrazu sa zahanbím a celá červienim.

„Čo chceš? Urobím všetko.“

„Chcem, aby si ich ochutnal. Chcem vedieť, aký je to pocit, keď...“

Nestihnem dopovedať, lebo jednu z bradaviek vtiahne do úst, chvíľu ju saje a ja vykriknem.

Na chvíľu sa odtiahne a mapuje moju tvár. „Bolelo ťa to? Prep...“

„Neopováž sa to dopovedať,“ hovorím sekane. „Bola to tá najkrajšia bolesť, akú som kedy cítila. Akoby boli moje prsia prepojené s mojou no... s mojou...“

„Takže bude v pohode, keď v tom budem pokračovať, pretože, dočerta, práve po ničom inom netúžim. Ale skús byť tichšie, aby nejaký sused nezavolať políciu.“

„Tiež ťa vzrušuje, že robíme také veci tu vonku?“ hlasno zastonám. „Och, Tobi, neprestávaj.“ Striedavo mi saje a líže obe bradavky. Nechápem z neho. Zakliesnim sa do ňho a aj cez vrstvy látky cítim, ako na mňa tlačí. Obtierame sa o seba, no je ešte stále príšerne oblečený. Snažím sa mu vyzliecť šortky aj s boxerkami, no nie je to také jednoduché, keď sú nasiaknuté a obaja trčíme vo vode.

Pomôže mi a prehodí ich na dlažbu pri bazéne.

Znova sa na mňa natlačí a kompletne ma uväzní medzi svojím telom a stenou. Naše pery sa spoja v divokom bozku. Jazykom si pýta prístup a ja mu ho s radosťou dávam. Celá sa trasiem, keď nájdeme spoločný rytmus.

Dlaňami mu stisnem zadok, čo som nikdy predtým neurobila, a pritlačím ho ešte viac k sebe. Jednu ruku mi zakliesni vo vlasoch, aby mi mohol podľa potreby nakláňať hlavu a čo najviac prehĺbiť bozk. Ešte nikdy som ho nezažila takého dominantného. Ani v Španielsku. Nedo-
kážem sa ovládnuť a stonám mu do úst, a on mi to opláca.

Druhou rukou mi hladí zadok. Prechádza hore-dole

po stehne a ja si ho k sebe tisnem. Je neskutočne dobré cítiť ho medzi nohami. Tlačil sa na mňa už aj predtým, ale nikdy nebol nahý. Neustále ma bozkáva, prstami sa mi zakliesni do látky nohavičiek naboku a o kúsok ich stiahne. Zavrtím sa, nech mi ich dá konečne dole. No v tej chvíli sa odrazu zarazí. Ruku, ktorú mal v mojich vlasoch, z nich vyberie a zapiera sa o kraj bazéna. Čelo si pritisne o moje rameno a prudko dýcha.

„Čo je?“ vyhrknem. Dlaňami mu prejdem po chrbte a snažím sa ho upokojiť hladkaním. „Urobila som niečo zle?“ vyletí zo mňa neisto.

Prekvapene ku mne vzhliadne. „Ani náhodou. Si dokonalá, zlato. Ešte nikdy som nič podobné necítil. No nemám tu... nemám nič pri sebe,“ hlesne zastretým, túžbou zmučeným hlasom. „Mám to hore. V nočnom stolíku v izbe. Ale chceš to aj ty, Deni?“ Do vzrušeného hlasu sa mu vkradne jeho typická nežnosť. „Chcem to, čo chceš ty,“ zdôrazní.

Oči mu planú a stavím sa, že zrkadlia moje. Neexistuje sila, ktorá by ma teraz prinútila čakať. „Chcem to.“

Schyťí ma za bradu a dáva mi pusku. „Pomôžem ti z bazéna,“ usmeje sa.

Odsunie sa odo mňa nabok a zaprie sa, aby vyliezol von. Prudko sa otočím. Stojí pred mnou celkom nahý. Rukami si zakrýva rozkrok a potrasie hlavou. Kvapky vody sa dostanú aj ku mne.

„Ako ma chceš vytiahnuť, keď máš zamestnané ruky?“ spýtam sa ho a obzerám si ho od hlavy po päty. Doslova Tobihu hltám očami. V boxerkách som ho už videla, ale nikdy nie kompletne nahého. Čakám, čo urobí. Kedy sa ukáže. Chýbajú mi už len pukance.

Postavím sa na špičky a natiahnem k nemu ruky ako malá, klipkám naňho mihalnicami a nevinne sa usmievam.

Nadvihne obočie, dá dole ruky z prirodzenia, nestihnem si ten pohľad dlho vychutnať, lebo sa skloní a načiahne sa, schmatne ma pod pazuchami a vyberie z bázéna.

Poriadne mi žmýka vlasy. Namiesto toho, aby sme sa správali ako civilizovaní ľudia a vzali si uteráky, Tobi ma zoberie za ruku a ťahá rovno do domu.

Je nám úplne jedno, že zanechávame za sebou mokré stopy po celej kuchyni aj priestranej obývačke. Pod chvíľou sa ku mne otočí a pobožká ma.

Potom konečne kráčame na poschodie a nechávame za sebou hotovú potopu aj tam. Takmer sa šmykneme, no ustojíme to. Na každom druhom schode sa musíme zastaviť, lebo sa nevieme prestať bozkávať. Tobi ma pritlačí o stenu na chodbe, zhiknem, určite tam zostane odtlačok, no je mi to fuk, lebo som nič viac sexy nezažila. Nenásytne vyhľadáme ústa toho druhého. Nedokážeme sa nabažiť. No keď prstami zablúdím k jeho prirodzeniu, lebo ma láka preskúmať ho, takmer vyletím z kože.

Potiahne ma a rozrazí dvere na svojej izbe, potácame sa ako opití a so smiechom dopadneme na posteľ. Ležíme oproti sebe a uprene sa na seba pozeráme.

Prudko dýchame.

Som spontánna a evidentne som tým nakazila aj Tobiho. Túžba v nás odomkla niečo magnetizujúce. Nikdy sme na nič netlačili a viem, že to tak nebude ani teraz. Tobi je trochu neistý, lebo nemá skúsenosti. Ale ani ja ich nemám.

Ukázalo sa, že keď sa uvoľníme, vieme, čo robiť aj bez usmernenia. Pretože si veríme a ľúbime sa.

Chytím ho za líce a prechádzam mu po ňom palcom. „Milujem ťa,“ šepnem.

Chvíľu behá očami po mojej tvári, akoby neveril, že som to naozaj povedala, že som to konečne vyslovila.

„Milujem ťa,“ zopakujem o dosť hlasnejšie.

Preglgne, zahmlí sa mu pohľad a vzápätí sa na mňa neskutočne nežne usmeje. Vezme mi ruku na líci do svojej, najskôr ma pobožká na dlaň a potom si ju pritisne na hrud'. Tlkot mi búši do kože. „Moje srdce bije pre teba, Deni. Milujem ťa.“

Naše pery sa spoja a bozkávame sa so všetkou láskou a nežnosťou, ktorá sa postupne mení na niečo intenzívnejšie a silnejšie. Neviem, koľko času ubehlo, ale na bozky a objatia by nám dvom nestačila ani večnosť. Potiahnem ho k sebe a rozkročím nohy, aby som ho cítila ešte viac.

Tobi sa načiahne k stolíku, trhne zásuvkou a vyberie balenie kondómov.

„Máme tri. Takže ma pomiluješ trikrát?“ zaškerím sa.

„Teraz mŕ, prosím, nehovor také veci, lebo sa nedostaneme ani k jednému razu.“

Lahne si na chrbát a sústredene sa snaží otvoriť kondóm. Zoberiem mu ho, strčím si roh do úst a otvorím ho jediným trhnutím.

Chopím sa iniciatívy a ochotne sa mu snažím pomôcť nasadiť ho. „Najprv ho správne nasadiš na špičku a potom len rozroluješ dole, ide to samo,“ mudrujem. „Dokeľu, to nevyšlo! Nevadí.“

Smejeme sa, lebo sa nám nedarí. Raz to pokašlem ja a raz on.

„Keď som to skúšala s banánom, ten so sebou tak necukal,“ karhám jeho penis, ktorý ma totálne fascinuje.

„Predpokladám, že banán sa z teba tak netešil,“ odvetí. Páči sa mi, že nenervačí, ale je trpezlivý. Odhodíme dva pokazené pokusy.

„Ešte máš chuť?“ spýta sa ma Tobi s miernymi obavami. Nadšene prikyvujem. „Veľkú.“

Sadne si a oprie sa o čelo postele. Kľáčim vedľa neho, a načahujem sa po poslednom balíčku, nech ho otvorím. No dá ho preč z môjho dosahu. „Viem, že máš rada ručné práce a si šikovná, ale posledný pokus nechaj na mňa. A ak sa mi ho nepodari nasadiť, urobím ti to ústami,“ vysloví pragmaticky a mne padne sánka. Nečakala som, že mi niečo také povie Tobi.

„Aj ja ti to spravím ústami,“ odvetím akoby nič.

Zastane v pohybe, voľnou rukou ma chytí za líce a palcom mi prejde po perách. Vtiahnem mu prst do úst a chvíľu mu ho cucám. „Nepomáhaš mi, zlato. Mám chuť pokaziť aj tento pokus,“ zastoná.

Prst vypustím a povzbudivo sa naňho usmejem. „Teraz to dáš.“

Pustí mi líce a sústredí sa na svoju misiu. Po opatrnom otvorení obalu stlačí malý výbežok na špičke kondómu, priloží ho na žalud' a pomaly ho rozvinie po celej dĺžke penisu. Keď sa uistí, že sedí dobre a nikde nie je poškodený, vydýchne úľavou.

„Šikovní džepenis,“ zajasám.

„Ďakujem ti, teraz sa mi do mysle votrela angličtinárka,“ zaúpie.

„Počkaj, napravím to.“ Nakloním hlavu, z vlasov mi steká voda, keď sa mierne nadvihnem, schytím si tangáče po bokoch a stiahnem si ich dole. Odhodím ich za seba a obkročmo si naňho sadnem. V skutočnosti som po ňom skočila ako nedočkavá šelma.

„Podarilo sa ti to,“ zašepká a venuje pozornosť mojej hrudi, zatiaľ čo mi prstami zablúdi medzi nohy a dráždi ma.

„Ak by som niečo robil zle, alebo...“

„Neexistuje nič, čo by si robil zle. Ak by som ja niečo robila zle a...“

„Si nádherná a úchvatná. Milujem každú sekundu s tebou,“ preruší ma a jeho slová vo mne rozpustia náznak neistoty.

Pozrie sa mi do očí, akoby sa ešte raz uisťoval, že som pripravená. Každý jeho pohyb je opatrný, plný rešpektu a nehy.

Zatajím dych. Cítim zvláštnu zmes vzrušenia, očakávania aj jemnej nervozity. Keď sa naše telá konečne spoja, prekvapí ma, že namiesto bolesti prichádza len krátke pichnutie, ktoré rýchlo ustupuje. Zostaneme na okamih nehybne pri sebe, aby sme si zapamätali danú chvíľu.

„Je to v poriadku?“ spýta sa potichu.

„Je to viac než v poriadku,“ roztrasene vzdychnem. Ja som tá, ktorá sa ako prvá pohne a zakrúži bokmi. A potom znova a znova. Šialené!

Prečo sme to nerobili už skôr, keď je to také super?

Zasmeje sa.

„Povedala som to nahlas?“

„Deni...“ Vzpiera sa ku mne bokmi.

„Páči sa mi to, Tobi,“ vzdychám mu do krku.

Bozkáva mi ucho a prerývane mi doň šepká: „Aj mne... nič... lepšie som nikdy nezažil. A to som dnes získal... čierny... pás. No toto je oveľa viac.“

Zasmej sa, lebo veľmi dobre viem, ako to myslí.

Schmatne ma, prevráti a ľahne si na mňa tak, že medzi nami nezostane ani milimeter priestoru.

Zastonám mu znova do úst, už ani neviem koľký raz, a pevne ho obopnem nohami okolo pásu, keď do mňa znova vnikne. „Nebudeš sa na mňa hnevať, ak... prosím... prepáč,“ šepká pomedzi bozky a výpady.

Len pokrútim hlavou, lebo cítim rovnaké nutkanie ako on. Vniká do mňa s čoraz väčšou naliehavosťou. Každý jeho pohyb je čisté šialenstvo, rytmus nás dvíha do výšin, o ktorých som doteraz nemala ani poňatia. Drží ma za ruky, prsty máme pevne prepletené a hľadáme si uprene do očí. V jeho pohľade je všetko. Láska, absolútna oddanosť a živočíšne vzrušenie.

Všetky pocity, ktoré ma od rána valcovali, ešte viac vychádzajú na povrch. Tlak v mojom vnútri je priveľký, v lone sa mi rozlieva teplo. Je to ako niečo, čo je odo mňa vzdialené len o milimeter a ja na to veľmi chcem dosiahnuť.

Najkrajšie modré oči sa rozšíria, keď vyvrcholí. Ja som iba na pokraji, ale to nevadí. Dychčiac sa naňho ubezpečujúco usmejem. Potom ma pobožká tak strašne nežne, až mi zovrie srdce.

„Strašne ťa milujem, Deni,“ zašepká mi priamo do pier. „Ja som... a ty nie... a nemáme už...“ Vidím na ňom, ako si začína uvedomovať, že som nedosiahla orgazmus a má také výčitky, že ani nedokáže poriadne vysloviť, čo si myslí. Predtým bol dosť hustý. S radosťou mu jeho nápad pripomeniem.

„To nevadí, Tobí, spravíš mi to ústami, len čo sem prinesieš zmrzlinu,“ odvetím ako nič.